

Ryhmä: 6

FCI:n numero: ei FCI-rotu
Hyväksytty: EKL 8.11.2007
Kennelliitto 14.10.2015

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

EESTINAJOKOIRA
(EESTI HAGIJAS)
Alkuperämaa: Viro

1/5

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäniksen, ketun ja myös ilveksen metsästyksen käytettävä ajokoiria.

FCI:N LUOKITUS:

Ei FCI-rotu
6 Ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajokoirat
Käyttökoetulos vaaditaan

LYHYT HISTORIAOSUUS: Franz Reindolfin kirjoittaman ja valtiollisen maa- ja metsähallinnon v. 1938 julkaiseman Metsästyksen käsikirjan sekä Eestin Kennelklubin samana vuonna julkaiseman rotukantakirjan antamien tietojen perusteella Virossa ei tuolloin ollut omaa ajokoirarotua. Kantakirjassa oli 43 ajometsästyksessä käytettyä koiraa (numerot 245–398), joita ei eritelty roduttain, ja populaation muodostivat pääasiassa sveitsinajokoirat, beaglet, saksalaiset ajokoirat ja alppienajokoirat. Vuonna 1942 julkaistu Edgar Vesterin kirjan ”Kysymyksiä ja vastauksia metsästäjän kokeeseen” jakoi Virossa käytetyt ajokoirat korkearaajaisiin (puolalaiset, englantilaiset ja venäläiset eli kostromanajokoirat) ja matalaraajaisiin (sveitsiläiset, beaglet ja alppienajokoirat).

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Samaan aikaan päätettiin keskittyä pienempiin ajokoiiriin, jotka eivät olisi niin suuri uhka sorkkaeläimille ja jotka myös ajaisivat hitaammin. Valitettavasti suurin osa jalostusmateriaalista tuhoutui sodan aikana.

Vuosina 1947–1954 tarkastettiin ja arvioitiin 2460 ajavaa koiraa, joukossa niin puhdasrotuisia kuin risteytettyjä ja täysin sekarotuisiakin. Syyskuuhun 1954 mennessä oli löydetty 48 suhteellisen samantyyppistä pienikokoista yksilöä, jotka esitettiin arviointitoimikunnalle 24.-26.10.1954. Sergei Smelkov oli tuolloin käynnistänyt projektin uuden ajokoiran rotumääritelmän luomiseksi, ja jalostustyö alkoi saatavilla olleella materiaalilla. Uusi rotu nimettiin eestinajokoiraksi. Neuvostoliiton maatalousministeriön päätöksellä nro 161 (27.12.1954) rotumääritelmä hyväksyttiin virallisesti, ja se julkaistiin ensin venäjäksi.

Tämä keskikokoa pienempi, sitkeästi työskentelevä ja soinnukkaasti haukkuva rotu on erityisen suosittu Venäjän Euroopan puoleisissa osissa, mutta se tunnetaan ja sitä käytetään myös Baltian alueella ja Suomessa.

YLEISVAIKUTELMA: Kolmivärinen, harvoin kaksivärinen, keskikokoa pienempi, rungon pituus selvästi säkäkorkeutta suurempi, sopusuhtainen, voimakas- ja kuivarakenteinen. Voimakas luusto ja hyvin kehittyneet lihakset. Kestävät kypälät ja voimakas riistavietti tekevät eestinajokoirasta tehokkaan riistan löytäjän ja jäljittäjän vaikeassa maastossa. Valkoisen pohjavärin ansiosta koira on helppo havaita maastossa, ja soinnikas haukku auttaa sen paikallistamisessa kauempaakin. Selvä sukupuolileima.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Pituusindeksi uroksilla 108–110, nartuilla 110–112.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tasapainoinen, eloisa ja ystävällinen.

PÄÄ: Ylhäältä katsottuna muodostaa tylpän kiilan, takaosastaan leveämpi ja kapenee hieman kohti kirsua.

Kallo: Kohtuullisen leveä, kaarevalinjainen. Kulmakaaret ovat selvät mutta eivät korostuneet.

Otsapenger: Kohtuullinen, ei jyrkkä.

Kirsu: Leveä ja täysin musta, kelta- tai punavalkoisilla yksilöillä voi olla vaaleampi kirsu.

Kuono: Pitkä ja suora, sopusuhtainen kallo-osaan nähden.

Posket: Litteät ja melko kuivat.

Huulet: Kuivat ja tiiviit, eivät riippuvat, suupielessä ei huulipussia. Huulten reunat täysin pigmentoituneet.

Leuat / hampaat: Suuret, valkoiset hampaat, normaalisti kehittyneet leuat.

Täydellinen hampaisto (42) ja leikkaava purenta, hampaat kiinnittyneet kohtisuoraan leukoihin ja yläetuhampaat asettuvat tiiviisti alaeetuhampaiden eteen. Ikääntymisestä johtuva tasapurenta ja etuhampaiden kuluminen ei toivottavaa.

Silmät: Hieman vinot, tummanruskeat. Luomien reunat tummat.

Korvat: Ohuet ja riippuvat, keskikorkealle kiinnittyneet ja poskenmyötäiset, pyöreäkärkiset ja lyhyen karvan peittämät. Eteenpäin vedettäessä korvalehdet ulottuvat suunnilleen kuonon puoliväliin.

KAULA: Keskipitkä ja hieman viistoasentoinen, pyöreähkö, lihaksikas ja kuiva, ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO:

Säkä: Kohoa selkälinjan yläpuolelle.

Selkä: Tasainen, leveä ja lihaksikas.

Lanne: Lyhyt, leveä, kaartuva, lihaksikas.

Lantio: Leveä, keskipitkä, lihaksikas ja viisto.

Rintakehä: Soikea, pitkä ja tilava, kyynärpäihin ulottuva. Takimmaisat kylkiluut hyvin kehittyneet.

Vatsa ja alalinja: Rintalasta on pitkä ja vatsaviiva vain hieman nouseva.

HÄNTÄ: Sapelimainen, tyvestä paksu ja hännänpäästä kohti hieman suippeneva, ulottuu kintereisiin. Liikkeessä eloisa, hännäntyvi ei koskaan saa nousta selkälinjan yläpuolelle.

RAAJAT

ETURAAJAT: Kuivat, vahvaluiset ja lihaksikkaat, edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Raajakorkeus on noin puolet säkäkorkeudesta.

Lavat: Lavan ja olkavarren välinen kulma noin 115–120°.

Kyynärpäät: Voimakkaat ja rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset vaan suoraan taaksepäin suuntautuvat.

Kyynärvarret: Luut poikkileikkaukseltaan soikeat ja keskipitkät. Täysin suorat ja runkoon nähden voimakkaat.

Välikämmenet: Leveät, joustavat ja lähes pystysuorat.

TAKARAAJAT: Kuivat, vahvaluustoiset ja lihaksikkaat, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Hyvin kulmautuneet.

Reisi ja sääri: Suunnilleen yhtä pitkät.

Polvet: Voimakkaat, kohtuullisesti kulmautuneet, liikkeessä eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Väljalat: Keskipitkät, hyvin voimakkaat, pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Soikeat ja tiiviit, varpaat kaarevat. Vahvat kynnet suuntautuvat maata kohti. Paksut päkiät.

LIIKKEET: Tehokkaat ja vapaat, suoraviivaiset, joustavat ja sujuvat.

NAHKA: Kiinteä, joustava, poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva lyhyttä, tasaista, kovaa ja kiiltävää. Kohtuullinen aluskarva. Häntä on kauttaaltaan tasaisen, tiheän karvan peittämä ja näyttää sen vuoksi paksulta, hännän päässä karva on hieman lyhyempää.

VÄRI: Tyypillinen väri on kolmivärinen: valkoinen pohjaväri, jossa on mustia läikkiä ja punaruskeat merkit, läikkien kokoa ei ole määrätty. Myös kaksivärinen keltaisin tai punaruskein läikin sallitaan. Värytyksessä on valkoisella pohjalla musta tai kellan-/punaruskea satulakuvio tai vaihtelevan kokoisia läikkiä, joissa voi olla lämpimän punaruskeat reunat. Valkoisia merkkejä on päässä, kaulan alapuolella, eturinnassa ja rintakehän alaosassa ja vatsassa. Kaikkien kypälien ja hännänpään tulee olla valkoiset. Kaikkien värien tulee olla mahdollisimman kirkaat.

KOKO JA PAINO:

Säkäkorkeus: Urokset 45–52 cm, nartut 42–49 cm. Lantio on 1–1,5 cm säkää matalammalla.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT VIRHEET:

- Kevyt tai raskas rakenne
- Lyhyt tai liian pitkä runko, takakorkeus
- Liian litteä tai liian holvautunut kallo, liian jyrkkä tai liian loiva otsapenger, hyvin korostuneet kulmakaaret, pyöreät posket
- Karkeapiirteinen pää, kyömy tai kovera kuononselkä
- Puutteellinen pigmentti kirsussa, huulissa tai silmäluomissa
- Vähäinen yläpurenta, jossa etuhampaat eivät kosketa toisiaan
- Liian pienet, vaaleat tai ulkonevat silmät
- Korvat liian lyhyet tai paksut, liian ylös kiinnittyneet, eivät poskenmyötäiset, tai pitkäkarvaiset
- Pysty kaula, poimuinen kaulanahka
- Kapea, litteä, taaksepäin levenevä rintakehä

- Heikko, kehittymätön, notko tai köyry ylälinja, lyhyt selkä, pitkä lanne, jyrkkä lantio
- Häntä liian pitkä (ulottuu yli 3 cm kintereen alapuolelle) tai liian lyhyt, sivulle kääntyvä hännänpää, liian runsas tai ohut karva hännässä, tyvestään pystyyn nouseva häntä
- Ulkokierteiset kyynärpäät, heikot välikämmenet, sisä- tai ulkokierteiset kintereet, puutteelliset kulmaukset. Litteät, hajavarpaiset tai pitkät (jäniksen-) käpälät
- Väärä karvanlaatu, selvästi laineikas karva, liian lyhyt tai pitkä karva rungossa, liian pitkä karva kuonossa, korvissa tai hännässä, puuttuva aluskarva
- Riittämätön kuviointi, selvät mustat tai ruskeat pilkut valkoisilla alueilla. Ruskeat tai kahvinväriset läikät yhdistyneenä ruskeaan pigmenttiin
- Arka tai hyvin levoton käytös

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Väärä sukupuolileima
- Liian suuri koko
- Ylä- tai alapurenta
- Keskenään eriväriset silmät, siniset silmät
- Pienet taitto- tai pystykorvat
- Taipunut, voimakkaasti sivulle kääntyvä tai epämuodostunut häntä
- Valkoisen pohjavärin puute

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.